

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/81/2019
Identifikačné číslo spisu:	8709206074
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8709206074.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ZES, spol. s r.o., so sídlom Gorkého 6, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 31 694 152, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Kollárovou, so sídlom Zimná 59, 052 01 Spišská Nová Ves, proti žalovanej: Ing. arch. K. J., nar. XX. N. XXXX, bytom O., zastúpenej advokátskou kanceláriou ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS s. r. o., so sídlom M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, o zaplatenie 4 979,09 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18Cb/159/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. januára 2019, č. k. 1Cob/3/2018-305, takto

rozhodol:

- I. Dovolenie odmieta.
- II. Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom zo 17. januára 2019, č. k. 1Cob/3/2018-305 potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 13. júla 2017, č. k. 18Cb/159/2009-270, ktorým súd prvej inštancie žalobu žalobcu o zaplatenie 4 979,09 eur s príslušenstvom zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že dokazovanie v civilnom procese sa spravuje princípom formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov navrhnutých stranami sporu. Z uvedeného princípu vyplýva, že prioritu je procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Následne krajský súd skonštatoval, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na podklade vykonaného dokazovania dospel k správny skutkovým zisteniam a návrh žalobcu aj správne právne posúdil. Z uvedeného dôvodu v podrobnostiach poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dňa 29. apríla 2019 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a

vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania mala byť podľa dovolateľa daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“), ako aj podľa § 421 ods. 1 C.s.p.

2.1. Žalobca vytýkal krajskému súdu, že nesprávne postupoval pri rozhodovaní o jeho odvolaní proti v poradí druhému rozsudku súdu prvej inštancie, keď dokazovanie po vrátení veci neprinieslo žiadne nové okolnosti, ktoré mohol súd zohľadniť a odôvodniť nimi nedôvodnosť žaloby. Odvolací súd napriek tomu postupom podľa § 387 ods. 2 C.s.p. iba odkázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia bolo podľa dovolateľa porušené jeho právo na spravodlivý súdny proces, a to právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozsudku súdu. V ďalšej časti text dovolania žalobcu doslovne tvorí text jeho odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie, pričom v závere uviedol, že osobitne namieta aj nesprávnosť výroku o trovách konania.

3. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu nevyjadрила.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu už v uznesení z 29. mája 2019, sp. zn. 3Obdo/58/2018 skonštatoval, že prípustnosť dovolania môže dovolací súd posudzovať len s ohľadom na dovolateľom uplatnený dovolací dôvod, keďže v zmysle aktuálnej právnej úpravy sú dôvody prípustnosti dovolania prepojené so zákonom upravenými dovolacími dôvodmi. Uvedené znamená, že ak dovolateľ vo svojom dovolaní uplatní dovolací dôvod podľa ustanovenia § 431 C.s.p. (pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu v zmysle § 124 ods. 1 v spojení s § 438 ods. 1 C.s.p. a pri viazanosti dovolacími dôvodmi s odkazom na znenie ustanovenia § 440 C.s.p.), dovolací súd môže posudzovať prípustnosť podaného dovolania výlučne podľa § 420 C.s.p. s prihliadnutím na namietanú vadu zmätočnosti upravenú pod písm. a/ až písm. f/ predmetného zákonného ustanovenia. Ak dovolateľ uplatní dovolací dôvod upravený v ustanovení § 432 C.s.p., dovolací súd posudzuje prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. Prípustnosť dovolania podľa § 420 C.s.p. a zároveň aj podľa ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. môže dovolací súd posudzovať výlučne v prípade, ak dovolateľ uplatní vo svojom dovolaní obidva zákonom predpokladané dovolacie dôvody (t. j. dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p. a zároveň aj dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p.).

5.1. Z predmetného právneho záveru tak vyplýva, že ak dovolateľ uplatní výlučne dovolací dôvod podľa § 431 C.s.p. (t. j. dovolacie námietky dovolateľa sa týkajú zákonom upravených väd zmätočnosti taxatívne vymenovaných v ustanovení § 420 písm. a/ až písm. f/ C.s.p.), je vylúčené, aby dovolací súd mohol preskúmať prípustnosť podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p.

6. Zohľadňujúc uvedené závery je dovolací súd pri svojom rozhodovaní o dovolaní žalobcu skúmal, či je v rozhodovanej veci daná prípustnosť podaného dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p., nakoľko celá dovolacia argumentácia žalobcu smerovala nanajvýš k namietaniu vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Z uvedeného dôvodu nie je možné posudzovať prípustnosť podaného dovolania aj podľa dovolateľom formálne označeného ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p.

6.1. Dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p. (nesprávne právne posúdenie veci), ktorým možno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p., žalobca v dovolaní neuplatnil a ani vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu § 432 ods. 2 C.s.p., keďže v jeho dovolaní absentuje akákoľvek (hoc aj popisne uvedená) právna argumentácia, ktorá by mohla spochybňovať správnosť právnych záverov súdov nižšej inštancie.

6.2. Samotné „pro forma“ uvedenie dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 C.s.p. zo strany dovolateľa bez súčasného uplatnenia zodpovedajúceho dovolacieho dôvodu a bez uvedenia zákonom vyžadovanej argumentácie na jeho odôvodnenie (§ 432 ods. 2 C.s.p.) nie je spôsobilé vyvolať dovolací prieskum z hľadiska prípadnej prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C.s.p. (rovnako vid' aj 3Obdo/88/2018).

7. Taktiež dovolací súd považuje potrebné uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno chápať ako ďalšie odvolanie. Táto skutočnosť sa prejavuje jednak v reštriktívnejšie vymedzenej prípustnosti dovolania (viď ustanovenia § 420 a § 421 C.s.p.) v porovnaní s úpravou prípustnosti odvolania (§ 355 a nasl. C.s.p.), ako aj zvýšenými kvalitatívnymi požiadavkami na vymedzenie jednotlivých dovolacích dôvodov (k tomu viď § 431 ods. 2, resp. § 432 ods. 2 C.s.p.). Práve osobitná právna úprava vymedzenia dovolacích dôvodov mala zamedziť tomu, aby dovolanie tvoril doslovne prevzatý text odvolania, prípadne iných podaní strany sporu zaslaných súdu (k tomu viď aj ustanovenie § 433 C.s.p.). Ak dovolanie predstavuje len skopírovaný text skoršieho podania strany sporu, vymedzenie dovolacieho dôvodu nezodpovedá zneniu ustanovení § 431 ods. 2 a (alebo) § 432 ods. 2 C.s.p., čo má za následok nemožnosť podrobenia takejto argumentácie meritórnemu dovolaciemu prieskumu (a odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C.s.p.).

7.1. V rozhodovanej veci sa vyššie uvedená právna úprava - vzťahujúca sa na vymedzenie jednotlivých dovolacích dôvodov - v prevažnej miere minula svojmu účinku, keď právna zástupkyňa dovolateľa pri spísaní dovolania nepostupovala zákonom predpokladaným spôsobom, keď text ňou spísaného dovolania tvoril predovšetkým doslovný text odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie. V tejto časti tak nie je možné podrobiť „odvolacie“ námietky žalobcu meritórnemu dovolaciemu prieskumu.

7.2. Len ako poznámku dovolací súd poznamenáva, že aj keby v tejto časti právna zástupkyňa žalobcu spísala dovolanie zákonom predpokladaným spôsobom, uskutočnenie dovolacieho prieskumu by bolo vylúčené, keďže sa jednalo o námietky týkajúce sa zistenia skutkového stavu veci. Prípadné nedostatky pri vykonaní dokazovania, pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov sú vylúčené z dovolacieho prieskumu. V tejto súvislosti dovolací súd opätovne pripomína (rovnako aj 3Obdo/52/2017, 3Obdo/40/2017, 3Obdo/17/2018 a 3Obdo/18/2018), že nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení z dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - viď ustanovenie § 442 C.s.p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovolaním sa nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

7.3. Odvolací súd pritom podrobne a zrozumiteľne reagoval na argumentáciu žalobcu, v ktorej vytýkal súdu prvej inštancie nezistenie rozhodujúcich skutočností v rozpore so zásadou materiálnej pravdy, keď uviedol, že v civilnom sporovom konaní sa aj v konaniach začatých pred účinnosťou Civilného sporového poriadku dokazovanie spravuje zásadou formálnej pravdy, ktorá vyžaduje predovšetkým procesnú aktivitu strán sporu, keď súd nemôže pri ustálení skutkového stavu veci vykonať dôkazy nenavrhnuté niektorou zo strán sporu.

8. Pokiaľ ide o námietku nepreskúmateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu konštatuje, že predmetná námietka nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p. automaticky v každom jednom prípade, keď sa neúspešná strana nestotožní s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie). Naopak k posudzovaniu prípustnosti dovolania pri uplatnení námietky nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu treba pristupovať individuálne s prihliadnutím na konkrétnu rozhodovanú vec. Na mieste je tak reštriktívny prístup a rovnako tak platí, že nie je možné posudzovať odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu izolovane, ale v spojení s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže obidve rozhodnutia tvoria jeden celok. Uvedené platí osobitne v prípadoch, ak odvolací súd pri potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie postupuje podľa § 387 ods. 2 C.s.p.

8.1. Prípustnosť dovolania na základe tvrdenej nepreskúmateľnosti rozhodnutia môže byť daná v prípadoch, ak odvolací súd nedostatočným odôvodnením svojho rozhodnutia znemožní strane v dovolaní uplatniť dovolací dôvod podľa § 432 C.s.p., t. j. namietať nesprávne právne posúdenie veci (rovnako aj 3Obdo/42/2019); ak odvolací súd uskutoční výklad právneho predpisu na zistený skutkový stav veci, ktorý je ústavne nesúladný, svojvoľný a bez presvedčivého a racionálneho logického odôvodnenia (viď aj 3Obdo/72/2016 a 3Obdo/10/2017), alebo ak sa odvolací súd nevysporiada so skutočnosťou, ktorá je kľúčová pre rozhodovaný spor a má podstatný vplyv na výsledok konania (viď aj 3Obdo/93/2019).

8.2. V rozhodovanom spore podľa názoru dovolacieho súdu nešlo o žiadnu z výnimiek uvedených vyššie, ktorá by mohla založiť prípustnosť dovolania, keďže ani samotný dovolateľ neuviedol, akým vyššie uvedeným spôsobom malo byť zasiahnuté do jeho práva na spravodlivý proces tvrdým

nedostatočným odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalobca ním vyjadruje len svoj nesúhlas s neúspechom v spore. Už v uznesení z 11. apríla 2019, sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamena právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

9. Pokiaľ ide o namietanú nesprávnosť výroku rozhodnutia o trovách konania, dovolací uvádza, že dovolanie proti rozhodnutiu o trovách konania nie je prípustné podľa ustanovenia § 420 C.s.p. a ani podľa § 421 C.s.p. (k tomu v podrobnostiach viď 3CdoGp/2/2016 a 3Obdo/19/2018).

10. Vzhľadom na vyššie uvedené (viď body 9. a 10. vyššie) dovolací súd konštatuje, že konanie pred odvolacím súdom nebolo postihnuté vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p. Z tohto dôvodu najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

11. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko jej v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli, keďže sa k dovolaniu žalobcu v súdom prvej inštancie určenej lehote nevyjadrila (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.